

DEBORAH CAMPERT

Dierbaar

2015 Uitgeverij Thomas Rap

Dit boek draag ik op aan mijn grootmoeder,
Cornie Rachel White, die eens aan haar dochter
(mijn moeder) schreef:

*Frankly, Elizabeth, I like things
more than people.*

Cornie Rachel White,
1884-1967

Dierbaar

8

In mijn werkkamer staat een dekenkist waar ik af en toe iets in werp. De kist is bedoeld voor mijn dierbaarste dingen en dreigt vol te raken.

Ik wil opruimen.

Met het klimmen der jaren ben ik bezig mij te onthechten, en ik kan gelukkig veel kwijt aan mijn kinderen en kleinkinderen. Bij sommige voorwerpen is het moeilijk afstand doen, maar de herinnering aan de afkomst is vaak belangrijker dan het voorwerp zelf.

Tijdens het maken van keuzes
uit de hoeveelheid dierbare dingen –
over het algemeen zijn mijn dierbaarste
dingen klein van formaat en niet kostbaar –
merkte ik dat er veel *dieren* in voorkomen.
Ik besloot ze te beschrijven en te fotograferen,
en te proberen te herinneren hoe en waar –
en wanneer – zij in mijn leven kwamen.

TEIGETJE EEN PORSELEINEN INKTPOT
9 CM HOOG

Ik kocht hem in 1967. Ik ben zo zeker van de datum omdat ik in dat jaar Gerard van het Reve voor het eerst ontmoette.

Tussen 1967 en 1969 bestierde ik Galerie Pribaut samen met Paul Mertz van reclamebureau Prad.

Een van onze eerste exposities was van de etser Frans Pannekoek. Gerard (toen nog 'van het Reve') Reve

hield de openingstoespraak en een
prachtig boek verscheen,
*Veertien etsen van Frans Lodewijk
Pannekoek voor arbeiders verklaard*
door Gerard Kornelis van het Reve,
bij de nieuwe, jonge uitgeverij van
Thomas Rap en Jaco Groot.

11

Gedurende de drie weken van de expositie
kwam Gerard elke dag even langs om mij
zijn pik te tonen. Dat deed hij niet alleen
bij mij, begreep ik later.

Jan Wolkers: 'Op dat soort feestjes kwam
Gerard vroeg of laat altijd de kamer in met
zijn lul op een bord.'

Ik wist dat Gerard zijn vriend
Willem Bruno van Albada 'Teigetje'
noemde, en daarom kocht ik voor Gerard
op het Waterlooplein deze
inktpot zodat hij zijn pen
in Teigetje kon dopen.
Hij vond de inktpot mooi –
en mijn woordenspel wel
grappig – maar hij hoefde
het potje niet te hebben.

Gelukkig maar.

EEND

AARDEWERK, 5½ CM HOOG

Eerlijk gezegd is deze eend mij niet
echt dierbaar, maar ik heb hem bewaard
omdat hij bij een aantal andere voorwerpen
hoort (ik hou van rubriceren)
waar ik aan gehecht ben, en waar ook
'spikkeltjes' op voorkomen:
een paraplu
een trui
een bloes

een regenhoed
een glas
een vaas
de handvaten van mijn slacouvert
een paar schoenen van het merk Puma

13

en een gouden kopje

**MOSTERDPOT MET GOUDEN PARAPLU
PORSELEIN, 14 CM HOOG**

14

In de rangorde van dierbare dingen
behoort deze porseleinen mosterdpot
tot de absolute top.

Ik kocht hem bij een antiekwinkel
in Dijon in 1974 en hij werd het
begin van een varkensverzameling.

In 1975 vierde ik het vijfjarig bestaan
van mijn eigen Galerie Balans aan de
Leidsegracht in Amsterdam.

De kunstenaars van de galerie
maakten elk in eigen stijl
een kunstwerk waarop een
varken werd afgebeeld, en
Willem van Malsen heeft op
mijn verzoek een zeefdruk
van de mosterdpot gemaakt
voor de relaties van de galerie
(onder wie Prinses Beatrix).

Op een dag brak een stukje van zijn oor af
(van de mosterdpot, niet van Willem)
en ik heb hem voor veel geld laten

restaureren. Sindsdien staat hij veilig
in een kast achter glas, en slot en grendel.
Een tijdje geleden – in een vlaag van
opruimwoede – heb ik getracht mijn
hele varkensverzameling
(exclusief Mosterdpot) te verkopen.
Goddank is dat niet gelukt.

VARKINNETJE
PORSELEIN, 12 CM HOOG

16

Qua aantrekkelijkheid zou deze porseleinen dame de vrouw kúnnen zijn van Mosterdpot, maar dat is ze niet; ze is alleenstaande maar niet alleen, want een gezelschap van drie mandjes zit aan haar vast.

Soms stop ik kleine snoepjes in haar mandjes, maar voor heel kleine bloemen zijn ze ook geschikt.

